

קולו של זחל

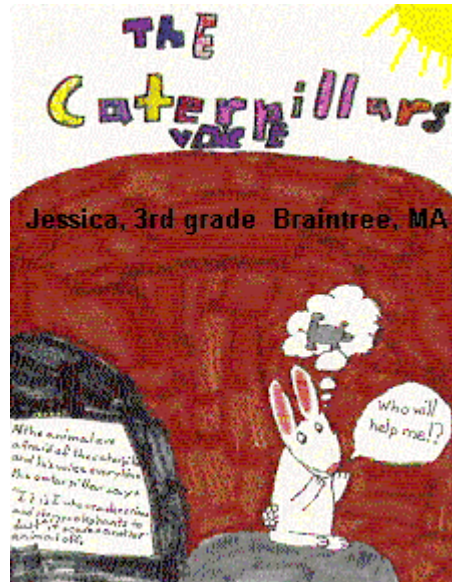
מאסאי אפריקה מזרחית

פעם נכנס זחל לתוך מאורת הארנבת, כשזו לא הייתה בבית. כשהארנבת חזרה, הרגישה בעקבות על הקרקע המובילים לתוך המאורה. היא שאלה: "מי נכנס לביתי?"

הזחל ענה בקול רם, וההד הגביר את קולו: "זה אני! כן, זה אני שמוחץ קרנפים ודורס פילים לאבק!"

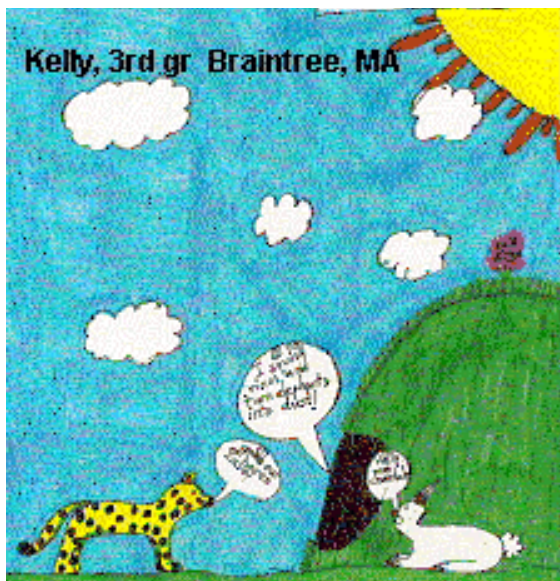
הארנבת נבהלה. היא קפצה סביב פתח המאורה ובכתה: "מה יכולה

חיה קטנה כמוני לעשות נגד היצור שמוחץ קרנפים ודורס

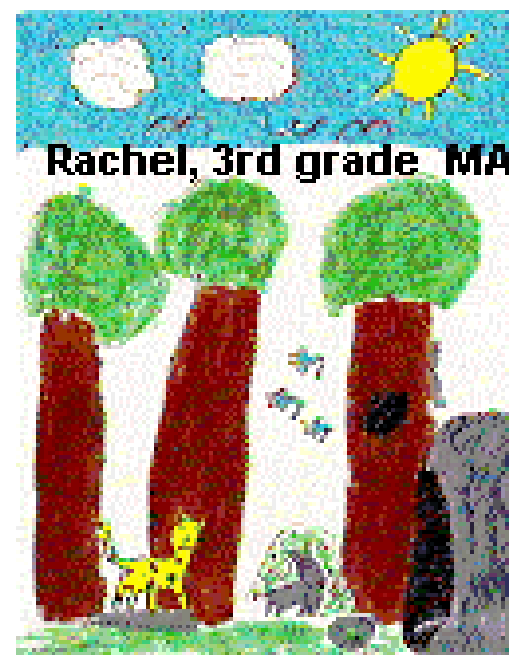
פילים לאבק?"
עבר שם תן והיא ביקשה שידבר ליצור הנורא הזה שהשתלט על ביתה, וידרוש שיעזוב. התן הסכים, וכשהגיעו לפתח המאורה

כזה בוודאי לא אוכל לעשות
כלום" וברח מהר משם.
הארנבת ראתה נמר, וביקשה
ממנו שישכנע את היצור האיום

לעזוב את ביתה. הנמר הבטיח לה
שהוא יעשה זאת ללא בעיות.
כשהגיע הנמר לפתח המאורה

הוא נבח: "מי זה יושב בביתה של
חברתי הארנבת?"
והזחל ענה בקול שהדו הרעיד את
האדמה: "זה אני! כן, זה אני

שמוחץ קרנפים ודורס פילים
לאבק!"
כששמע זאת התן אמר: "נגד יצור

אני לא מעלה אפילו על דעתי מה
הוא יכול לעשות לי."
הארנבת המיואשת הלכה לקרנף.
"אכן, אני היצור האיום ביותר"
אמר הקרנף. הוא צעד למאורת
הארנבת, נהם, דפק בקרקע
ברגליו הכבדות ושאל מי יושב
במאורה. אך כשהוא שמע את
התשובה המדהדת של הזחל,
חשב: "מה, הוא עלול באמת
למחוץ אותי?" הסתובב והלך
משם כשהוא שובר בדרך את עצי
היער הגדולים.
הארנבת המסכנה ביקשה בסוף
את עזרתו של פיל, אך גם הוא,
כמו הקודמים, אחרי ששמע את

הוא חרק את שיניו החדות ונהם:
"מי זה שיושב בביתה של ידידתי
הארנבת?"
אבל הזחל ענה בדיוק באותה
הצורה ובקול רם עוד יותר.

הנמר נבהל אף הוא וחשב: "אם
הוא מוחץ קרנפים ודורס פילים,

הפחיד את כל החיות הגדולות.

הצפרדע ניגשה לפתח המאורה ושאלה מי יושב בפנים. כששמעה את התשובה הרגילה, התקרבה יותר וצעקה: "אני, החזקה מכולם, הגעתי הנה סוף-סוף. אני זו שמוחצת את אלה שמוחצים

קולו של זחל, לא רצה להידרס לאבק, והלך משם במהירות.

הארנבת הייתה חסרת עצות. אך בדיוק עברה בסביבה צפרדע ששאלה מה הבעיה. מרוב ייאוש ביקשה הארנבת את עזרתה של הצפרדע. אולי היא תצליח לגרש מביתה את היצור האיום, שכך

כדי שלא ירגישו בו.
אבל החיות שהתאספו ליד פתח
המאורה ראו אותו ומשכו אותו
החוצה. "מה! זה אתה היית?"
קראו כולן מופתעות.
"מעולם לא חשבתי להישאר בתוך
המאורה הזו!" אמר הזחל, כשהוא
מרים את אפו בגאווה "הד כזה
כמו כאן הוא רק גורם לכאב ראש
ליצור עדין כמוני!" והוא זחל
משם, כשכל החיות מביטות זו בזו
במבוכה.

קרנפים! אני זו שדורסת תחת
רגלי את אלה שדורסים פילים!"
כשהזחל שמע זאת הוא רעד כולו.
הוא ראה את צילה המאיים של
הצפרדע מתקרב יותר ויותר

וחשב: "בסך הכל אני רק זחל!"
הוא ניסה לזחול בשקט החוצה,